

Hall kardinal

Henno Adrikorn

Ajalugu ja vanad majad on Henno kirk, mida ta oskab süstida kõikidesse, kes tema konsultatsioonile tulevad. Positiivse halli kardinalina suunab ta märkamatult kinnisvaraarendajaid ja kallutab jutulepürgijate valikuid säästva renoveerimise suunas.

Tekst: **Katre Koit**

Fotod: **Meeli Küttim, Raul Mee, erakogu**

Säästva Renoveerimise Infokeskuse (SRIK) järjepidev tegutsemine on kasvatanud Eestis hulga inimesi, kes suhtuvad renoveerimisse pühendunud põhjalikkusega. Kes korra Henno jutul käinud, vaevalt oma majale plastaknaid paneb või Gyproc-plaati kindakrohviga katma hakkab. Kitš on nähtus, mida Henno silmaotsastki ei salli. “Vana pole mõtet imiteerida, kui seda ei ole enam säilinud,” on Henno kindel.

Eesti keskmise renoveerija eeliseks soomlaste ja rootslaste ees, kellega Henno töises kontekstis lähemalt kokku on puutunud, peab ta steriilsuse puudumist. “Vana asi peabki natuke ligadi-logadi olema. Oleme suutnud Eesti inimesele selgeks teha, et vanade majade juures pole loodiagamisel mõtet. Kui su sein on juba kaldus, siis tee ta lihtsalt siledaks, aga las ta olla kaldus,” selgitab Henno säästva renoveerimise põhimõtteid.

Soome ja Rootsiga ühendavad arhitekt Henno Adrikorni pikaajalised töised suhted. Rootsis elanud tädipoeg Ants aitas Henno omal ajal ametlikult välismaale tööle. Kui praegu on piiri taga töötamine iseenesestmõistetav, siis 1988. aastal oli see pigem sensatsiooniline erand. Henno Adrikorni palkasid rootslased Leningradis asuva Grand Hotel Europe'i

Salme 3 välisuks ja trepikoja aknad.

renoveerimis- ja restaureerimisprojekti eksperdiks tänu tema oskusteabele N. Liidus kehtinud ehitus- ja renoveerimisnormidest.

Nüüdseks juba lahkunud Ants Retsiga kahasse asutati kooperatiivide tekkimise aegu ka ühisfirma – Arhitektuuribüroo Adrikorn & Rets. Firma on näinud häid ja halbu aegu, aga praegu läheb tegevus Henno sõnul kui mitte väga hästi, siis kindlasti hästi. Henno uus kompanjon on Edward Ekker.

Henno on hea suhtleja ja suhtlemis- oskust läheb tarvis ka SRIKis, kus tema vastuvõtul käivad nii memmed-taadid kui ka noored lastega pered. “Tullakse igasuguste küsimustega, mis on seotud projektdokumentatsiooni vormistamise, värvilahenduste, plaanilahenduste muutmise ja muu säärasega. Juba tullakse teist ja kolmandatki korda. Hakkab tekkima teatud järjepidevus. Haamriga ma naela seinä lüüa ei oska, aga rääkida oskan küll,” naerab Henno.

Keskkooolipäevil oli Hennol kange tahtmine saada hoopis moedisaineriks. See oli sügaval stagnaajal ja ema andis nõu mitte valida sellist naiste ala. Ometi disainis Henno keskkooli lõpus kooliõdedele siiski ka mõned kleidid. Moekeisrit temast ikkagi ei saanud. Selle asemel hakkas Henno